

Νομίζω ότι χθες το βράδυ κάναμε ένα λάθος. Αμέσως μετά τα πρώτα εκλογικά αποτελέσματα, έπρεπε να ζητήσουμε από τους πολιτικούς να πάνε για ύπνο και να μην κάνουν δηλώσεις. Ίσως έτσι τους προφυλάσσαμε. Τους δίναμε, δηλαδή, λίγο χρόνο να σκεφθούν, να δουν με ψυχραιμία τα εκλογικά αποτελέσματα και να πουν στη συνέχεια μερικές αλήθειες, αυτές που απέφυγαν χθες.

Πρώτα πρώτα για την «Χρυσή Αυγή», η οποία αποσπά το 7% του εκλογικού σώματος. «Φταίνε οι μετανάστες», φώναζε στα «παράθυρα» ένα στέλεχος του ΛΑΟΣ. «Φταίει ο Χρυσοχοϊδης», «διόρθωνε» ένα λιγότερο εκνευρισμένο στέλεχος της Δημοκρατικής Αριστεράς. Και οι δύο έλεγαν ψέμματα. Βεβαίως η «Χρυσή Αυγή» εκμεταλλεύτηκε τα πολλά προβλήματα που υπάρχουν σε διάφορες συνοικίες της Αθήνας με τους μετανάστες αλλά αυτό δεν δικαιολογεί την αλματώδη άνοδο της σε όλη σχεδόν την Ελλάδα (στην Λακωνία για παράδειγμα παίρνει 10% και στην Κορινθία παίρνει 12%!). Η «Χρυσή Αυγή» θέρισε το μίσος για την πολιτική, που έσπειραν πολιτικοί και δημοσιογράφοι. Και ως κόμμα μίσους επιβραβεύθηκε από αυτούς που είχαν πειστεί ήδη ότι «όλοι είναι κλέφτες» και «ένας Παπαδόπουλος θα μας σώσει».

Την «Χρυσή Αυγή» βοήθησε επίσης ο αποκλεισμός της από τα κανάλια. Η δημόσια διαπόμπευση και ο (γιαουρτο)πόλεμος που δέχτηκε ένας δημοσιογράφος στα Γιάννενα (που «έβγαλε» έναν Χρυσουγιώτη) τρομοκράτησε τα κανάλια, ενώ τον αποκλεισμό σιγόνταραν στελέχη της Αριστεράς αλλά και της Νέας Δημοκρατίας, που ζητούσαν από τους δημοσιογράφους να μην δώσουν βήμα στους εκπροσώπους του «ναζισμού». Αντί λοιπόν ο Μιχαλολιάκος και η παρέα του να απολογούνται για τους ύμνους που έχουν υπογράψει για τον Χίτλερ, έγιναν τιμητές του «αντισυστημικού αγώνα» προβάλλοντας ως εύσημα τον αποκλεισμό τους από εκδότες και καναλάρχες.

Ψήφος χωρίς προφύλαξη

Συντάχθηκε απο τον/την | News | Απόψεις σας

Δευτέρα, 07 Μάιος 2012 21:32 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 13 Μάιος 2012 00:26

Ο πόλεμος όμως εναντίον της πολιτικής (ακόμη και από δημοσιογράφους που ήταν για χρόνια στα μισθολόγια πολιτικών) έφερε άλλο ένα ενδιαφέρον αποτέλεσμα. Σε αυτές τις εκλογές - τις κρισιμότερες υποτίθεται των τελευταίων δεκαετιών - ψήφισαν πεντακόσιες χιλιάδες λιγότεροι πολίτες από όσους είχαν ψηφίσει το 2009! Έτσι η αποχή ξεπέρασε το 35% γιατί αν δεν έχεις κόμμα να ψηφίσεις, δεν πάς καν στην κάλπη. Επίσης ένα 19% του εκλογικού σώματος (που ψήφισε!) δεν θα έχει τελικά εκπροσώπους στη Βουλή. Για πρώτη φορά στην εκλογική ιστορία της Ελλάδας, 7 κόμματα έχουν ποσοστά ανάμεσα στο 1% και το 3% και δεν θα βγάλουν ούτε ένα βουλευτή. Η πλειοψηφία δηλαδή της κοινωνίας είτε δεν ψήφισε, είτε ψήφισε κόμματα που δεν θα έχουν βουλευτές. Θλιβερό δεν είναι;

Ας επιστρέψουμε όμως στη... μειοψηφία της Βουλής των 300σίων. Η «θεσμική νοθεία» που επιβάλλει ο εκλογικός νόμος (της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ) είναι πρωτοφανής. Θα σας δώσω ένα μόνο παράδειγμα. Η Νέα Δημοκρατία παίρνει στην Α' Αθηνών 16% και 8 έδρες και ο ΣΥΡΙΖΑ παίρνει 19% και 3 έδρες! Ναι δεν είναι τυπογραφικό λάθος. Ο νικητής παίρνει τρεις έδρες και ο χαμένος οκτώ (το γράφω και ολογράφως για να το εμπεδώσετε).

Δυο λόγια όμως αξίζουν στους ηγέτες που ονειρεύτηκαν να γίνουν πρωθυπουργοί. Ο Αντώνης Σαμαράς (που ξεκίνησε να ζητά εκλογές όταν ήταν αντιμνημονιακός αλλά τις πήρε για κακή του τύχη όταν έγινε μνημονιακός) κατάφερε το πρωτοφανές για κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευση: Να έχει 33%, να επιβάλλει εκλογές, να παίρνει 19% και να παριστάνει τον... νικητή.

Δίπλα του (ή μάλλον: από κάτω του) το ΠΑΣΟΚ, δείχνει να μην αντιλαμβάνεται ουδόλως τι έχει συμβεί. Έχασε σε 30 μήνες το 70% της δύναμης του (ή αλλιώς το 30% του εκλογικού σώματος - 1% κάθε μήνα δηλαδή) αλλά το πρόβλημα του συνεχίζει να είναι οι... άλλοι.

«Μα για τον νικητή των εκλογών δεν θα πεις τίποτε», ακούω από την γαλαρία. Ναι, όντως, νικητής των χθεσινών εκλογών ήταν ο Αλέξης Τσίπρας. Αυτός (και όχι βέβαια οι «Συνιστώσες») πήρε τον ΣΥΡΙΖΑ και τον έκανε αξιωματική αντιπολίτευση. Μόνο που θα πρέπει να καταλάβει σε ποια Ελλάδα νίκησε. Στην ίδια Ελλάδα που νίκησε και ο Μιχαολιάκος και ο Καμμένος. Στην (μόνη «δυτική») χώρα που χιλιάδες άντρες κάνουν σεξ με (ναρκομανείς) πόρνες στο δρόμο χωρίς να χρησιμοποιούν προφυλακτικό. Γιατί πιστεύουν ότι οι Έλληνες δεν κινδυνεύουν από το AIDS, όπως δεν κινδυνεύουν και από την δραχμή. Και μπορούν να ψηφίζουν άφοβα ό,τι ακριβώς τους έρθει, χωρίς προφύλαξη.

του Σταύρου Θεοδωράκη